3. สำรวจอาการเปลือกแห้งของยางพาราในพื้นที่ปลูกยางภาคใต้ตอนบน
Survey of Rubber Tree Dryness Syndrome in the Upper Southern

อารมณ์ โรจน์สุจิตร *สโรชา กรีธาพล สุเมธ พฤกษวรุณ*
ปราโมทย์ คำพุทธ ประภา พงษ์อุทธา

บทคัดย่อ

การสำรวจอาการเปลือกแห้งของยางพาราในพื้นที่ปลูกยางภาคใต้ตอนบน เพื่อทราบสถานการณ์ความรุนแรงในปัจจุบัน ดำเนินการสุ่มสำรวจและรวบรวมข้อมูลจากสวนยางเกษตรกรในพื้นที่ปลูกยางภาคใต้ตอนบน 7 จังหวัด ในปีงบประมาณ 2551 จำนวน 909 สวน พบว่า สวนยางร้อยละ 96.6 มีต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งร้อยละ 0-77 หรือมีต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้ง เฉลี่ยร้อยละ 15 สวนยางส่วนใหญ่ร้อยละ 38 มีต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งร้อยละ 1-10 และรองลงมาร้อยละ 34 มีต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งร้อยละ 11-20 อาการเปลือกแห้งที่พบจะเป็นแบบกระจายทั่วสวน จากการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่คาดว่ามีผลต่อการเกิดอาการเปลือกแห้งในภาพรวมของพื้นที่ปลูกภาคใต้ตอนบน พบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาการเปลือกแห้งคือ 1) อายุของยาง พบว่าเมื่ออายุของยางมากขึ้น ต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งมากขึ้น 2) หน้ากรีด พบว่าหน้ากรีดที่กรีดซ้ำบนเปลือกงอกใหม่มีโอกาสแสดงอาการเปลือกแห้งมากกว่าหน้ากรีดที่เป็นเปลือกแรก 3) ระบบกรีด พบว่า การกรีดถี่กรีด 3 วันเว้น 1 วัน มีโอกาสแสดงอาการเปลือกแห้งมากกว่าการกรีดถี่ที่ 2 วันเว้น 1 วัน ส่วนปัจจัยที่วิเคราะห์แล้วและพบว่าไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงอาการเปลือกแห้ง คือ ชนิดของดิน (ดินร่วน, ดินเหนียว และ ดินร่วนทราย) และ พันธุ์ยาง โดยจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบอาการเปลือกแห้งของยางพันธุ์ RRIM 600 กับ BPM 24 พบว่า ในภาพรวมทั้งพื้นที่ปลูกของภาคใต้ตอนบน และในระดับพื้นที่ปลูกแยกเป็นจังหวัด พบว่าทั้ง 2 พันธุ์นี้มีโอกาสแสดงอาการเปลือกแห้งได้ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นเฉพาะในพื้นที่จังหวัดระนอง ที่พบว่า พันธุ์ RRIM 600 มีโอกาสเป็นอาการเปลือกแห้งมากกว่าพันธุ์ BPM 24 ในขณะที่ พื้นที่จังหวัดพังงา ยางพันธุ์ BPM 24 มีโอกาสเป็นอาการเปลือกแห้งมากกว่าพันธุ์ RRIM 600 จากข้อมูลที่ได้ทั้งหมดนี้จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาในลักษณะเชิงลึกเพื่อการจัดการต่อไป

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ทราบสถานการณ์ความรุนแรงของการเกิดอาการเปลือกแห้งและปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อความรุนแรงของอาการเปลือกแห้งในพื้นที่ปลูกยางภาคใต้ตอนบน เพื่อการศึกษาในเชิงลึกต่อไป